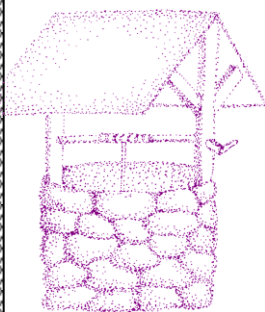

דמשק אליעזר

יו"ל ע"י וועד להוצאת כתבי ר' אלכסנדר אליעזר קנאפפלער שליט"א

בן מוה"ר רבי יצחק נפתלי קנאפפלער זצ"ל, אבדק"ק טשילע יצ"ו, ומח"ס "קני המנורה"

ונכד הגה"צ ר' רפאל אהרן קנאפפלער זצוק"ל הי"ד, אבדק"ק טיניע, ומח"ס "מנורת אהרן"

גליון בדברי תורה ובהלכה ואגדה, פנינים יקרים לכבוד שבת קודש וכו' ובדברים העומדים ברומו של עולם

• ערב פסח, י"ד ניסן - שנת תש"פ לפ"ק - שנה ז' גליון ט"ז (קל"ז) •

מודעה נחוצה

מפני חובת השעה וענין נחוץ הננו מוציאים לאור גליון נוסף לכבוד חג הפסח, בענין השאלה שנתעורר אודות הזקנים שאין יכולים לצאת מפתח ביתם, ואין מניחים אנשים לבקדם, ואין יכולים להסתפר קודם הפסח, אם מותרים להסתפר בימי הספירה.

ונוסף על זה: תשובת הרה"ג ר' נח אייזיק אהלבוים שליט"א, מח"ס מנחת חן, רב ואב"ד דק"ק נחלת יצחק, בקיו גארדענס הילס, נ.י.

ותשובת הרה"ג ר' משה שמעון בינעטה שליט"א, דומ"ץ בק"ק מחזיקי הדת דחסידי בעלזא - מאנסי נוא יארק, ומח"ס "משאת שבת" וש"א"ס.

הערות והארות מתקבלות בחיבה

- ❖ Address: Rabbi Alexander Knopfler
1564- 48 Street • Brooklyn N.Y. 11219
- ❖ Tel: (917) 755-4864 • Fax: (718) 437-3388
- ❖ Email: 7554864@gmail.com

• מודעה נחוצה •

לאור המצב הקשה השורר בעולם, לא עלה בידינו להדפיס הגליון המוגדל בת מאה וחמשים עמודים, ועוד חזון למועד אי"ה.

בענין מי שלא היה ביכולתו להסתפר בשנה זו קודם פסח אם מותר להסתפר בימי הספירה

שאלה: בשנה זו שהרבה אנשים, ובפרט הזקנים מעל לגיל ששים, שאינם רשאים לצאת מפתח ביתם, מחמת המצב הקשה השורר בעולם במגופת הקאראנע רח"ל, ואין ביכולתם להסתפר בעצמם לפני חג הפסח, יש לעיין אם מותרים להסתפר בימי הספירה, או לא.

תשובה: הגיד לי ידידי הרה"ג ר' בנימין בערקאוויטש שליט"א, מח"ס גל עיני על הפרי מגדים, כי בפרי מגדים סוף הלכות פסח (סימן תצ"ג סוף א') מצדד להיתרא, והגני להעתיק את לשונו מתוך ספרו הבהיר [עם ביאורו הנפלא, ובתוספת השלמות מכת"י מהר"ק להפרמ"ג, בתוך חצאי מרובע], וזה לשונו שם:

ולפי זה [לדידהו" בחול המועד] אותן המותרים להסתפר בחול המועד כבסימן תקל"א (סעיף ד'), יש לומר הוא הדין בחול המועד פסח בספירה שרי, הא לאו הכי יש לומר תרין איסורין רביע עליה (ומיהו בימי הספירה בחול גמור יש לומר דלא עדיף מחול המועד¹ [ואותן המותרין להסתפר בחול המועד, מותרין ג"כ בימי הספירה]), עכ"ל. והביאו להלכה בכיור הלכה (כאן ד"ה נוהגים שלא להסתפר).

ועיין עוד בשו"ת אגרות משה (ח"ב או"ח סימן צ"ו) שכתב וז"ל: בדבר מש"כ המשנ"ב בסימן תצ"ג בבאור הלכה דאותן שמותרין להסתפר בחוה"מ גם בספירה שרו דלא עדיף מחוה"מ, ודאי צדק כתר"ה דלא שייך זה בזה שמותר בחוה"מ מצד יפוי ומניעת צער, דלא שייך בספירה שהוא מטעם אבלות שיש לנו להצטער ולא להתיפות. ובעצם גם מה שהתיר הא דהתירו בסימן תקל"א, לכאורה תמוה, דהא אפשר שבחוה"מ התירו משום כבוד המועד כיון דלא יכלו לגלח מתחלה שהיה בשביה ובבית האסורין וכדומה, ובימי ספירה יש לאסור. ורק שיש להתיר באופן שתכפוה להאיסור תספורת דספירה כגון שהיה בבית השביה ובבית האסורין זמן גדול קודם ימי הספירה ויצא בימי הספירה יש להתיר, דהא גם באבילות מותר כדאיתא במו"ק דף י"ז שבלא תכפוהו אבליו אסור, והא דתניא מותרין הוא בשתכפוהו אבליו, וכה"ג יש להתיר גם בספירה דלא חמיר מאבילות שאסור מדינא, ומ"מ מותר בכה"ג כ"ש בימי הספירה. וגם בכה"ג יש מקום לאסור בימים ראשונים שבא מבית האסורין דהא באבילות כה"ג היה אסור באבל אחד עיין ביו"ד סימן ש"צ סעיף ג', אבל אפשר שימי ספירה קילי, וגם בימים ראשונים יש להתיר אם כבר הוא מתנוול יותר מדי. עכ"פ לא הי"ל לסתום הדבר שמשמע שבכל אופן שמותר בחוה"מ מותר בספירה והא פשוט שאם היה בבית האסורין זמן קמן שבחוה"מ מותר ובימי ספירה יש לאסור. וגם לשון שלא עדיף מחוה"מ תמוה שאין זה ענין לחוה"מ אלא הי"ל לומר שלא עדיף מאבילות וצ"ע, עכ"ל.

ובזה אצא ואומר שלום רב,

אלכסנדר אליעזר קנאפפלער

יום א' לסדר ולקורות את בני ישראל את כל החקים (שמיני א') תש"פ לפ"ק

¹ היינו רק לשיטה ב' ולשיטה הג' [לי"א השני] הנ"ל, דבחוה"מ דאין אומרים תחנון לא מתו, ולכן גם בחוה"מ פסח מותר להסתפר לאותן המותרים להסתפר בחוה"מ סוכות, משא"כ לשיטות האחרות מותר רק בחוה"מ סוכות, דבפסח תרין איסורין רביע עליה, ולא התירו רק איסור חוה"מ, ולא כשיש עליו ב' איסורין [ולשון "יש לומר" הוא הדין וכו' קשה קצת, דבוודאי כן הוא לדדידהו מותר, ואין שום הוה אמינא לומר אחרת]. ומצאתי בכף החיים (אות כ"ה) שכתב ג"כ כדן זה, ושם לא כ' "דתרין איסורין" רביע עליה, אלא דאיסור "עומר" רביע עליה, וז"ל: ונ"מ לאלו שמגלחין במועד שכתוב לקמן סי' תקל"א, דלהנהגין לגלח עד ר"ח אייר, הוי דין חול המועד דפסח כדן חול המועד דסוכות ושרי, ולהנהגין שלא לגלח אלא דוקא עד ל"ג או עד ערב שבועות, ואפילו בר"ח אייר אין מגלחין, י"ל איסור עומר רביע עליה ואסור. וכ"כ שיירי כנסת הגדולה בהגהות בית יוסף אות ז', דלפי דעת השו"ע דל"ג שלמים בעינן ואין מסתפרין בר"ח, אף בחול המועד אינו יכול להסתפר, דמאי שנא מר"ח. ונ"מ לאבל שחל שביעי שלו בשבת ערב הרגל דמותר להסתפר בחול המועד (כמ"ש סי' תקל"א סעיף ז'), מטעם עומר אינו יכול להסתפר, יעו"ש, עכ"ל.

² וז"ל: ואלו מגלחין במועד, מי שיצא מבית השביה ולא היה לו פנאי לגלח קודם המועד, ומי שיצא מבית האסורין ואפילו היה חבוש ביד ישראל שהיו מניחין לו לגלח, וכן המנודה שהתירו לו ברגל, וכן מי שנדר שלא לגלח ונשאל על נדרו ברגל, וכן הבא ממדינת הים בחול המועד, או שבא בערב הרגל ולא היה שהות ביום לגלח, והוא שלא יצא מארץ ישראל לחוצה לארץ לטייל, עכ"ל.

³ עיין סימן תנ"ז אשל אברהם אות א' (ד"ה שאלה), וסימן תס"ז אשל אברהם אות ל"ז (ד"ה אמר הכותב).

⁴ נראה הכוונה דחוה"מ אסור מדינא ובימי הספירה ממנהגא, וא"כ אם התירו בחוה"מ מדינא, כ"ש דמותר בימי הספירה דמנהגא. ויל"ע למה לא כתב רבינו דכל שכן הוא שמותר, וכתב רק באופן "יש לומר". [ואולי משום שאינו מבואר להדיא].

קהל נחלת יצחק ד'הומנא
Congregation Nachlas Yitzchok
141-43 73rd Avenue
Key Gardens Hills, N. Y. 11367

נח אייזיק אהלבוים

בעהמח"ס מנחת חן
רב ואב"ד דק"ק נחלת יצחק
בקיו גארדענס הילס, נ.י.

בס"ד

יום ב' לסדר פ' שמיני תש"פ לפ"ק, פה נוא יארק יצ"ו.

את חג המצות, יחוג בדיעות, לכבוד מע"כ ידידי החשוב והמפואר, הרב המופלג בתורה, גריס באורייתא תדירא, רחים ומוקיר רבנן, ומזכה את הרבים, כש"ת

מו"ה אלכסנדר אליעזר קנאפפלער שליט"א,

אב"י בק"ק ברקלין יצ"ו, המו"ל הגליון הנפלא "דמשק אליעזר".

אחדשה"ט.

בדבר השאלה שהיות שמחמת מגיפת הקאראנא נמנעים מלהתאסף, ובמיוחד יש סכנה גדולה לענין נגיעה שלא יגע שום אדם לחבירו, ונמצא שהרבה זקנים אינם יכולים להסתפר, ומעתה השאלה, מה הדין אם ישתנה המצב לטובה אי"ה בחוה"מ או בתוך ימי הספירה, אם יש היתר להם להסתפר בימים אלו, כיון שהיו נמנעים מלהסתפר מחמת אונס.

תשובה

א) הנה המחבר בשו"ע או"ח (סימן תקל"א סעיף ג') כתב "אפילו אם היה אנוס ומפני כך לא גילח בעי"ט, אינו מגלח במועד, והוא הדין למי שהיה חולה ונתרפא במועד", וכתב במשנ"ב (ס"ק ה') בד"ה אפילו אם הי' אנוס "כגון שנאבד לו אבידה בערב הרגל או להאומן ולא היה יכול לגלח, וכה"ג שארי אונסין, לבד המבוארים להיתר בסעיפים שאחר זה, דהני אונסין מפורסמין וגליון לכל הוא שא"א להם לגלח, אבל שארי אונסין אינם מפורסמין וידועים ואם נתיר להם יבואו להתיר אף שלא מתוך אונס", עכ"ל. וכ"כ עוד במשנ"ב (ס"ק ו') בד"ה וה"ה למי שהיה חולה "שאמרו שהחולה כשהוא מספר מכביד עליו חליו, אפ"ה אין זה אונס גלוי כ"כ, ויבואו להתיר אף שלא מתוך אונס וכנ"ל", עכ"ל.

ומבואר מכל דברי המשנ"ב שהסיבה שלא מתירין להתגלח בשאר אונסין, וכן בחולה שנתרפא, מפני שאינם מפורסמים וידועים. וא"כ בניד"ד בשאלתא דידן שהאונס של מגיפת "קאראנא" מפורסם וידוע בכל העולם כולו, וכמעט לא הי' כבר מעולם אונס גדול ומפורסם מזה, יש לענ"ד בשעת הדחק וצורך גדול היתר להתגלח, וכבר כתב המשנ"ב (בסימן תצ"ג) בבה"ל דכל אותן המותרים להסתפר בחוה"מ מותרין גם בימי הספירה דלא עדיף מחוה"מ, ועי' פרמ"ג מש"ז סק"א, ובאר יעקב סק"ג, ובשו"ת אגרות משה ח"ב (סי' צ"ו). וא"כ בכה"ג אונס גדול שבגדולות ומפורסם וידוע, יש מקום להתיר להסתפר גם בימי הספירה.

אמנם אני מזהיר שכל אחד יהי' מתון בהיתר זה, ולא יבואו להתיר בבהילות והפלגה. - ועוד יש ליזהר למש"כ המחבר שם (בסעיף ה') שאעפ"י שהתירו להסתפר, לא יסתפר ברה"ר, אלא בצניעא.

בברכת חג כשר ושמח

נח אייזיק אהלבוים

Handwritten signature and notes in Hebrew.

Handwritten notes in Hebrew, including dates and names.

תשובת הרה"ג ר' משה שמעון בינעטה שליט"א

דומ"ץ בק"ק מחזיקי הדת דהסידי בעלזא, מאנסי נ.י. ומח"ס משאת שבת ושא"ם
בענין הנ"ל

לכבוד הרב הצדיק וכו' וכו' הרב אלכסנדר שליט"א,

למונת פרסום הלכות השכיחות והנהוגות להפיצם על פני תבל.

בענין מה דשאל האם מותר לגלח במועד מי שלא היה ביכולת לגלח בערב פסח מפני החולי המצוי כעת השם ירחם. יעויין בסימן תקל"א במי שהיה אנוס מחמת שביה או שיצא מבית אסורים, אפי' מבית אסורים של ישראל, ולא היה ביכולת לגלח, מותר לגלח במועד, אבל חולה שנתרפא פ"י שלא היה יכול לגלח מפני חוליו, זה לא הותר. והנה בדרך כלל השאלה נוגע לזקנים שאין להם מי שיגלח אותם מחמת שהם סגורים בביתם, וגם אותם שאסור להם להתוודע בקרב בריות מפני החולי, דינם כמי שנמצא בבית אסורים של נכרי ושל יהודי, ואם אין לו מי שיגלח אותו, הרי הוא ממש כאותן של שביה ואותן של בית אסורים. אבל מצד חולה שנתרפא זה לא הותר לדעת הרשב"א, ולהלכה אעפ"כ הלא דעת כמה ראשונים להתיר גם חולה שנתרפא, ראה אורחת חיים שמביא כן בשם השדי חמד, ויש להוסיף זה כסניף. ויש לציין דברי הגמ' ברכות דף ג"ז בענין גילוח שקשה לחולה, אבל הספרים בשמירת הנפש לא העתיקו דברי הגמ', ומסתבר דלא קאי על גילוח לכבוד יו"ט, אדרבה מחוייב לגלח לכבוד החג, ולהוריד השערות המורים על מדת הדין כמבואר, אבל מי שאין בכוחו שאין לו מי שיעשנו מחמת המצב, מותר לו לגלח במועד.

חג כשר ושמח

משה שמעון בינעטה

י"ב ניסן תש"פ

מכתב שלומים להרב גמליאל ראבינאוויטש שליט"א

אל מעלת הרה"ג הנפלא, בקי נפלא, חכם נפלא, שואל בענין, בלי מנין, מענין לענין ובאותו ענין, דין הניין, התורה אצלו כקנין, כבוד שם תפארתו מוה"ר גמליאל הכהן ראבינאוויטש שליט"א מח"ס "גם אני אודך", ו"פרדס יוסף החדש" על המועדים. אחרשה"ט באה"ר.

הנה קיבלתי מעב"ת עוד כמה שאלות, אבל טרם הגעתי לעיין בהם כראוי כדי להשיב תשובה מאהבה, וח"ו אל תחשוב שאני מזלזל בשאלותיך, כי בכל פעם הנני יושב בכובד ראש ביחד עם ת"ח גדול [שכבר למד וסיים ש"ס כמה פעמים, ורוב מד'

חלקי שו"ע וחלק מתלמוד ירושלמי, ומעיינים בכל שאלה מרם שמשיבים כדת של תורה, ובפרט בזמנים קשים כאלו שראשו ולבי כל עמי, ואחינו בני ישראל טרודים בטירדא דמצוה בהכנות לחג הפסח, ובכן כמעט שאי אפשר לענות על זה קודם חג הפסח, והנני מקוה שלאחר הפסח שוב לא יצטרכו עוד לכל שאלות אלו.

ואסיים בתפילה לאבינו שבשמים, שיחוס עלינו ויקיים וְהִסְרֵתִי מִחֶלְהָ מִקְרָבְךָ (שמות כג, כה), וְפִימִי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרְאֶנּוּ נִפְלְאוֹת (מיכה ז, טו), ונוכה במהרה דין להגאולה שלימה, גאולה ברוחניות וגאולה בגשמיות, ונוכה עוד בשנה זו לאכול שם מן הזבחים ומן הפסחים, כביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן ואמן.

ממני הצעיר,

אלכסנדר אליעזר בן ברכה קנאפפלעך

ערב שבת הגדול לסדר והפטורה הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא, והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם, במהרה בימינו אמן ואמן.

נ.ב. תמשיכו עם ה'ברכת כהנים', שהוא כמים קרים על נפש עייפה.

תשובות לשאלות במסכת שבת

אל מעלת כבוד האברך היקר, העוסק בחוקי חורב ערב ובוקר, כבוד שם תפארתו

מוה"ר שמואל דוד בערקאוויטש שליט"א

אב"י בעיר לעיקוואד יע"א

אחדשה"ט. קיבלתי לנכון את שאלותיך במסכת שבת, והנני לנסות להשיב על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון.

(א) בדף ה: רש"י ד"ה דרך סטיו, מקום איצטבאות שיושבים סוחרים ושם כרמלית עליה דלאו להילוכה הוא כרה"ר. ובדף ז. כתב רש"י בד"ה בין העמודים. שהיו עמודים ברחבה ותולין בהם התגרים פרגמטיא, וגם איצטבאות היו לפניהם לישב שם התגרים. - צ"ע בשינוי הלשון בין סוחר לתגר.

לענ"ד נראה, כי 'סוחר' הכוונה מי שיש לו סחורה למכור, וה'תגר' היינו מי שאין לו סחורה משלו, אלא הוא רק סרסור בין המוכר והקונה.

(ב) דף יא. החזן רואה כו'. עיין רש"י. לכאורה צע"ק שלא יודע היכן קוראים. ואולי מיירי בחזן עם הארץ.

ראשית עיין במאורי שהביא 'וייש מפרשים החזן שליח ציבור שעתיד להקרות שבעה העולים למחרתו יכול לעיין היכן יסיים לכל אחד מן הקורים אלא שלא יקרא', והיינו כי מלפנים בישראל לא היה סדר הקריאה מתוקן היכן לסיים בכל אחד משבעה קרואים, ולכן הוצרך לעיין בכל שבוע ושבוע, ואף לת"ח היודע כל הפרשה יש לעיין בזה.

ובאמת יש לומר עוד, כי החזן כאן אין הכוונה להבעל קורא, אלא לחזן הכנסת הנקרא כהיום ה"גבאי", והוא הקורא לכל הקרואים מי יעמוד לקרות בתורה, ובאמת יתכן מאוד שיהיה עם הארץ, ע"י לדוגמא ברש"י להלן דף לה. ד"ה חזן הכנסת שפירש בזה"ל "שמש הציבור", וכן פירש בסוכה דף נא: וכן מבואר ביומא דף יא. "בית הכנסת שיש בו בית דירה לחזן הכנסת", והיינו הנקרא כהיום "גבאי", וכן מבואר בתענית טז: ומבואר יותר ברש"י סוטה דף מ: ד"ה חזן הכנסת "שמש הכנסת שמורח עיסקי הכנסת עליו להכניס ולהוציא ולהפשיט את התיבה ולהכין הכל". - אמנם במגילה דף כה: מבואר

כמ"ש רש"י כאן, שחזן הכנסת הוא קורא בעצמו בתורה, ואולי יש לומר דגם זה היה מתפקידי הגבאי בזמן ההוא, ובדרך כלל תלמידי חכמים לא היו משמשים כשמש הציבור, והבן.

ג) דף י': הנותן פת לתינוק צריך להודיע לאמו מאי עביד כו'. צ"ע מדוע אמו דוקא. ועיי' רש"י ביצה שכתב אביו ואמו.

הנה בגמ' איתא להדיא "אמו", וגם רש"י בביצה לא כתב שהתינוק יודיע לאביו, אלא שיוודיע לאמו, ומתוך כך ידע גם אביו, שאמו יספר לאביו, כי זה לשון רש"י שם: צריך להודיע את אמו. לעשות לו אות וסימן, שאם יאכלנו קודם שיבא לאמו תראה את האות, ותשאלנו מי עשה לך כך, והוא יאמר פלוני וגם נתן לי פת, ומתוך כך ידעו אביו ואמו שהוא אוהבם, ותרבה אהבה ורעות בישראל, עכ"ל. [וגם בפרשת חוקת (במדבר כא, טז) נקט רש"י אמו, וז"ל בא"ד: "המשל אומר נתת פת לתינוק הודיע לאמו"].

והטעם דנקט הגמ' "לאמו", פשוט הוא, כי מבואר בכמה מקומות כי התינוק מצוי הוא אצל אמו, וכמבואר בלשון הז"ל (עירובין פב., סוכה ב: כה., ערכין ב:, ועוד) "תינוק שצריך לאמו". – גם הרי מבואר בתורה (קדושים יט, ג) אִישׁ אָמוּ וְאָבִיו תִּירָא, ופירש רש"י שם "כאן הקדים אם לאב, לפי שגלוי לפניו שהבן ירא את אביו יותר מאמו, ובכבוד הקדים אב לאם, לפי שגלוי לפניו שהבן מכבד את אמו יותר מאביו, מפני שמשדלתו בדברים", ובזה הדברים מבוארים, ותו לא מידי.

ד) דף יג: רש"י מביא מספר הערוך. האם מצינו בעוד מקומות שהביא רש"י מספר הערוך.

לא, וזהו המקום היחידי שרש"י מביא ספר הערוך. אמנם ברשב"ם (בבא בתרא נב. סוף ד"ה אבא) מובא עוד פעם אחד ז"ל שם "וכן מצאתי בספר ערוך המובא מרומא". אמנם בתוספות כבר מביא מספר הערוך בהרבה מקומות.

ה) דף טו. הלל ושמעון גמליאל ושמעון כו'. רש"י ד"ה ושמעון. והוא היה אביו של ר"ג דצעריה לרבי יהושע כו' ושעשה מחלוקת כו'. צ"ע מדוע נקט רש"י דוגמאות אלו להראות איזה ר"ג היה.

מפני שהיה כמה "רבן גמליאל", וכדי שלא להחליף ביניהם פירש להודיע לך. דהנה היה "רבן גמליאל הוקן", ונכדו "רבן גמליאל דיבנה", וסתם רבן גמליאל בש"ס הוא רבן גמליאל דיבנה (תוספות נדה ו: ד"ה בשפחתו), וכן היה "רבן גמליאל ברבי" [בן רבינו הקדוש, כדאיתא בכתובות קג: "גמליאל בני נשיא"]. [וכן היה עוד כמה, כגון רבן גמליאל בנו של ר' יהודה נשיאה, נכדו של רבי יהודה הנשיא, דהיינו רבינו הקדוש הנקרא "רבי", ועוד כמה כמבואר בספרי קורות הדורות, ואכמ"ל].

ו) דף טו: רש"י ד"ה על ספיקו של עפר ארץ העמים. דכל עפר ארץ העמים מספקא לן בקבר של מת. ובד"ה ועל ספיקו של בגדי עם הארץ. דכולהו מספקא לן שמא ישבה עליהם אשתו נדה, כדתנן (חגיגה דף יח:) בגדי ע"ה מדרס לפרושים. ובד"ה ועל ספק כלים הנמצאים. דלא ידעינן אם טמאים הן. ובד"ה ספק רוקין. כל רוקין מספקא לן דדילמא דזב נינהו. צ"ע קצת מדוע שינה רש"י בפירושו בד"ה ועל ספק כלים כו' דהול"ל דכל הכלים מספקא לן שמא טמאים הן.

לכאורה הכוונה פשוטה, דאין הספק על "כל" הכלים רק על הכלים "הנמצאים", משא"כ באידך, ד"כל" עפר ארץ העמים בכלל הספק, וכן "כל" בגדי ע"ה בספק שישבה עליהם אשתו נדה, וכן "כל" הרוקין בכלל ספק רוק הוב. אלא דאכתי יש לדקדק קצת דהול"ל ד"כל" הכלים הנמצאים בכלל ספק טומאה, ועוד חזון למועד.

ויהי רצון מלפני אבינו שבשמים, שיחוס עלינו ויקיים וְהִסְרֵתִי מִחֶלֶת מִקְרָבְךָ (שמות כג, כה), וְיָמִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרְאֶנּוּ נִפְלְאוֹת (מִכָּה ז, טו), ונזכה במהרה דידן להגאולה שלימה, גאולה ברוחניות וגאולה בגשמיות, ונזכה עוד בשנה זו לאכול שם מן הובחים ומן הפסחים, השתא הכא לשנה הבא בארעא דישראל ונאמר אמן במהרה בימינו אמן ואמן.

החותם בכבוד רב,

אלכסנדר אליעזר קנאפפלער

ALEXANDER KNOPFLER

1564 - 48 STREET
 BROOKLYN N.Y. 11219
 TEL: (917) 755-4864
 FAX: (718) 437-3388

אלכסנדר אליעזר קנאפפלער

בלאאמ"ו הגה"צ מוהר"ר יצחק נפתלי קנאפפלער זצוק"ל
 אבדק"ק משילע יצ"ו, ומח"ס קני המנורה
 ונכד מוהר"ר רפאל אהרן קנאפפלער זצוק"ל
 אבדק"ק מיניע יצ"ו, ומח"ס מגורת אהרן
 ולמעלה בקודש עד רבינו הרמ"א ועוד, זי"ע ועכ"א

מודעה נחוצה – בענין קובץ גליוני "נימוקי הלכה" לחודש ניסן

לכבוד אחי ורעי - ה' ישמרם ויצילם

היות שידידי הרה"ג ר' מאיר נתן קעסלער שליט"א,

בן לידידי הרה"ג ר' שלמה קעסלער שליט"א, ראש ישיבה דיישיבת "כרם ציון" ד'באבוב

מחבר ספר ומו"ל הגליון הנפלא "נימוקי הלכה" מדי חודש בחדשו

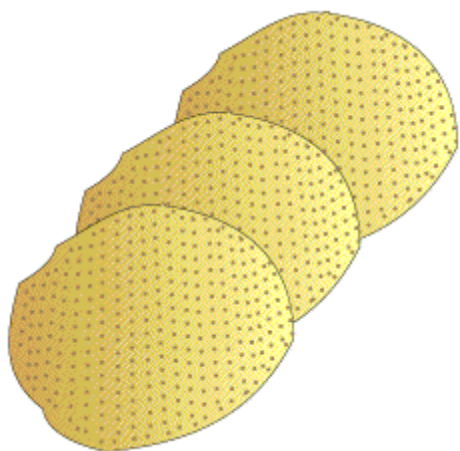
לאור המצב הקשה השורר בעולם בזמנינו אלה, לא היה באפשרי להו"ל גליון חדש לחודש ניסן, אבל כדי להחנות אלפי בני אדם בכל העולם, הנמצאים נבתיים, כדי ללמוד בעצמם, וכן לקיים 'ושננתם לבניך', הננו שולחים כאן עשרה גליונות שכבר יצאו לאור בשנים קדמוניות, הנוגעים לעניני חודש ניסן, ואלו הן:

[א]	הלכות פסח - חלק א' (דיני קמניות).	[ו]	הלכות ספירת העומר.
[ב]	הלכות פסח - חלק ב' (דיני בדיקה).	[ז]	הלכות חול המועד - חלק א'.
[ג]	הלכות פסח - חלק ג' (דיני ביטול ושריפת חמץ).	[ח]	הלכות חול המועד - חלק ב'.
[ד]	הלכות יום טוב - חלק א'.	[ט]	הלכות ברכות הנהנין.
[ה]	הלכות יום טוב - חלק ב'.	[י]	הלכות קריאת שמע שעל המטה.

אלכסנדר אליעזר קנאפפלער

יום א' לסדר ולהורות את בני ישראל את כל החקים (שמיני א') תש"פ לפ"ק

מח"ס: "אבן יקרה" עה"ת ומועדים ודרשות. שו"ת "ניב אליעזר". "שכר מצוה" בעניני שכר מצוה. "טוב שנברא" בעניני טוב לאדם שנברא. "אותותיך ראינו" שונות עפ"י סדר הא"ב. "והאר עינינו" מכתבי עסקנות בעניני יהדות. "ועינינו מאירות" במעלת מחדשי חידושי תורה והדפסתן. "שבחו של אהרן" ביאור ענין "שלא שינה". "עת לדבר" עניני קריאת התורה. "עת לבקש" עניני ברכת המזון. "עת רקוד" עניני נישואין. "יום שכולו שבת" עניני קדושת השבת. קונטרס "לבוש זכסות מחלפת בשבת". קונטרס "ובחרת בחיים". ועוד כמה ספרים:

חג כשר

ושמח

לכל הכלל ישראל

ויהי רצון שיקויים במהרה מאמר חז"ל
 (ראש השנה יא.) "בניסן נגאלו ובניסן עתידין
 להיגאל", ואנו תפילה לאבינו שבשמים
 על החולים היתרפאו ועל הבריאים שלא
 יחלו, ויהיה לכל בני ישראל פרנסה
 בריוח, ושלום וצטרכו עמך בית ישראל
 בפרנסה זה לזה ולא לעם אחר, אמן ואמן.